



NEPAL - Matija Volontar, Bor Levičnik in Žiga

Oražem preplezali prvenstveno smer v Himalaji

Podvig v peklenskem mrazu

KATMANDU – Slovenski **alpinisti** Matija Volontar, Bor Levičnik in Žiga Oražem so konec oktobra v Himalaji preplezali 1100 metrov dolgo prvenstveno smer na 6180 metrov visoko goro Pomlaca oziroma Ngole East.

SPREMENILI PRVOTNI NAČRT

Prvotni cilj letošnje jesenske odprave je bil sicer skoraj 7000 metrov visok Tengi Ragi Tau (6938m). Nahaja se v nepalskem delu Himalaje na meji med dolinama Rolwaling in dolino Thame. Dostop v dolino Thame je v začetnem delu skupen s potjo, ki vodi pod Everest. Trije izkušeni plezalci, ki so že plezali skupaj, tako doma v slovenskih gorah kot v Južni Ameriki, poleg tega so vsi nekoč pripadali Slovenski mladinski **alpinistični** reprezentanci (SMAR), pa so med aklimatizacijo opazili še eno zanimivo možnost: Pomlaca. To je manj znani 6180 m visok vrh, ki se imenuje tudi Ngole East. »Precej presenetljivo je najti še tako neraziskani vrh v priljubljeni dolini Khumbu, a prvi razlog je, da je Pomlaca v senci veliko večjih vrhov. Drugi razlog je, da je težko najti pot do vznožja gore. Pet ur smo iskali pot med seraki. A nepoznana gora nas je omrežila in odpovedali smo se osnovnemu cilju, na katerega smo se pripravljali več mesecev ter osredotočenost preusmerili na novo goro,« je povedal vodja odprave Matija Volontar.

DEŽ, BLATO IN ČAKANJE

Odprava se sicer ni pričela na najboljši način. »Začetek našega potovanja v Nepal se je začel v dežju, blatu in nervoznem čakanju na izboljšanje vremena. Notranji let je bil odpovedan in tako smo si podaljšali pot v bazo za štiri dni. V bazi je po dvanajstih dnevih dež končno ponehal in začeli smo se aklimatizirati. Prvič smo si imeli tudi možnost ogledati hribe, ki obdajajo dolino Thame in kmalu je našo pozornost pritegnila zahodna stena

Zgoraj: smer po zahodni steni 6180 metrov visoke gore Pomlaca/Ngole Est; desno: vodja odprave Matija Volontar med plezanjem začetnih raztežajev

šesttisočaka Pomlaca. Motivacija za popolnoma nedotaknjeno in plezalsko zanimivo steno je bila večja od načrtovanega cilja, tako smo se odločili za poskus,« pa je povedal Bor Levičnik. Tudi Žiga Oražem je priznal, da ni šlo vse tako, kot so si zamislili, ter dodal, da so na poti imeli par nesoglasij, ki so jih premagali.

HITRO DO VRHA

Dobro aklimatizirana ekipa je do vrha preplezala v izjemno hitrem času, saj so **alpinisti** po dobrih osmih urah plezanja osvojili vrh, turo pa so izvedli v skupno dveh dneh. Večinoma so plezali po zbitem snegu, ledu in nekaj tudi po skali. Ves čas je bilo 70° in 90° naklona. Smer so poimenovali »Screaming Barfies«, kar bi nekako v slovenščino prevedli, da je to tisti občutek, ki ga dobiš v prstih, ko po otrplosti od mraza ponovno začne krožiti kri in takrat zelo boli. »Smer ponavadi

dobi ime po prigodi, ki se zgodi med samim plezanjem. Tokrat je bil med plezanjem peklenski mraz, ki je povzročil krike ob vračanju krvi v ude,« so obrazložili plezalci.

Četudi so bili slovenski **alpinisti** sprva zaradi govoric lokalnih prebivalcev mnenja, da so preplezali deviški vrh Pomlaca, kar so jim tudi potrdili kronisti nepalskih odprav v Katmanduju, so kasneje ugotovili, da to ne drži popolnoma. »Po več urah brskanja po spletu in kontaktiranju različnih ljudi sem le prišel do informacije, da nismo prvi, ki smo osvojili ta vrh. Francoska ekipa je leta 2005 že stala na vrhu. Drži pa, da smo prvi, ki smo preplezali zahodno steno,« je še povedal vodja odprave Matija Volontar, kar seveda ničesar ne spremeni, saj je podvig vsekakor izjemen. (**vonci**)



